

מ"ת 21113/02/14 - מדינת ישראל נגד מ. ע.

בית משפט השלום בעכו

16 מרץ 2014

מ"ת 21113-02-14 מדינת ישראל נ' ע. (עציר)

בפני כב' השופט יעקב בכר
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
מ. ע. (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד תומר יפרח

המשיב - הובא

הסניגור - עו"ד לירן אחיוון, ממשרד עו"ד מוטי לוי, מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש בבית משפט זה כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בן זוג, ותקיפה סתם.
2. על פי הנטען בכתב האישום, בשלושה מועדים שונים תקף המשיב את המתלוננת, אשתו, וגרם לה, בין היתר, חבלה של ממש שהתבטאה פעם אחת בסימן חבלה במצח, בפעם השניה בחתכים ושריטות ביד שמאל ובפעם השלישית בסימן חבלה מעל מפרק יד שמאל.
3. בד בבד, עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.
4. ביום 16.2.14 הוריתי על פי בקשת הצדדים להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

עמוד 1

5. שירות המבחן הגיש תסקיר מעצר אודות המשיב. התסקיר מבוסס על שיחה עם המשיב בבית מעצר קישון, שיחה טלפונית עם אחיו, שיחות טלפון עם המתלוננת ועם בנו י. וכן שירות המבחן נעזר במידע המצוי בשירות המבחן מחקירת מעצר שנערכה בעניינו בחודש אוקטובר 2013.

6. המשיב שלל בפני שירות המבחן שימוש באלימות כלפי אשתו. לדבריו קיימת בינו ובין אשתו מערכת יחסים פתוחה ושוויונית ולטענתו, בתקופות בהן חזר להשתמש בחומרים ממכרים, אשתו נהגה להתעמת עמו סביב השלכות התמכרותו. כך גם לטענתו במקרה דנן, אשתו סברה שהוא חזר להשתמש בסמים ולכן הגישה כנגדו את התלונה נשוא כתב האישום. המשיב משליך את האחריות בעניין מעצרו על אשתו.

מנגד המתלוננת מסרה לשירות המבחן כי אינה מעוניינת לחזור לזוגיות עמו ולטענתה בתקופות בהן הוא מדרדר לסמים הוא משנה התנהגותו, מלווה, גונב כספים, נוהג בחוסר סבלנות ובאופן משפיל כלפיה וכלפי ילדיה ונעשה תוקפני ואף מכה אותה.

7. שירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון להישנות מקרים דומים בעתיד והתנהגות פורצת גבולות הינה גבוהה, וזאת בעיקר בשל התמכרותו לסמים והקושי שלו לווסת את הדחפים התוקפניים בתקופות בהן הוא חוזר לשימוש פעיל. שירות המבחן סבר שעל החלופה לספק ריחוק ממקום מגוריו בו מקיים קשרים חברתיים בעייתיים וזאת בנוסף לפיקוח אנושי הדוק ורצוף היכול למנוע ממנו גישה לסמים, וכן ליווי צמוד לקבלת טיפול במסגרת אמבולטורית.

8. בדיון בפני טען הסניגור המלומד לגבי עוצמת הראיות במקרה דנן. הסניגור סבר כי מדובר בגירסה מול גירסה - גירסת המתלוננת אינה נתמכת בראיות חיצוניות אובייקטיביות. לטענתו, הבת אינה תומכת בגירסת האם ואין חוות דעת רפואיות התומכות בטענת המתלוננת.

9. לאחר שעיינתי בראיות התביעה שבתיק החקירה, הגעתי למסקנה לפיה קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

בשלב זה, די בתלונתה של המתלוננת על מנת לקבוע קיומן של ראיות טובות להוכחת העבירות המיוחסות למשיב. המתלוננת מסרה גירסה מפורטת לגבי כל אחד ואחד מהמקרי האלימות של המשיב כלפיה ולכל אחד מהמקרים מצאתי ראיה התומכת לכאורה בגירסתה. כך למשל לגבי המקרה מיום 4.2.14, טענה המתלוננת שהמשיב הטיח את ראשה בקיר. החוקרת ציינה שהבחינה בסימן אדום במצח. כך גם לגבי המקרה שבו הכה אותה במקל וגרם לה חתכים ושריטות ביד שמאל. החוקרת מציינת שהבחינה בסימן חבלה לאורך 14 ס"מ עם סימנים יבשים של חתכים בצדדים לאורך השריטה.

גירסתה של המתלוננת נתמכת גם בגירסת בתה. אמנם הבת לא הייתה עדה לתקיפה אבל יש ביכולתה להעיד לגבי מצבה הנפשי של האם ועל סימני החבלה שהיא ראתה בגופה של אמה.

אשר על כן, אני סבור כי די בחומר הראיות בשלב זה על מנת לקבוע בדבר קיומן של ראיות לכאורה. כל אשר

אני יכול להסכים עם הסניגור המלומד הוא שהחקירה בתיק זה לא הייתה ממצה.

10. עילת המעצר במקרה דנן נעוצה ביסוד הסביר לחשש שמא שחרורו של המשיב יסכן את בטחון המתלוננת. במקרה דנן יש מקום לקבוע כי עסקינן בחשש ממשי, וזאת נוכח ניסיון העבר בעניינו של המשיב שהורשע בתקיפת המתלוננת בעבר, ואף ריצה עונש של מאסר בפועל. התנהגותו של המשיב במקרה דנן, אשר לא היסס לאחר תקופה קצרה משחרורו מהמאסר, לשוב לסורו, ולתקוף שוב את המתלוננת מעידה כאלף עדים על מסוכנותו הרבה.

11. סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים קובע כי אין לצוות על מעצרו של אדם עד תום ההליכים כנגדו אלא אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה בתנאי שחרור שפגיעתם במשיב אינה פחותה.

12. במקרה דנן, מבקש הסניגור לשחרר את המשיב למעצר בית בפיקוח שני אחיו, המתגוררים בכפר

החלופה המוצעת נוגדת את החלופה שהוצעה על ידי שירות המבחן, לפיה על החלופה לספק ריחוק ממקום מגוריו ומאפשרת פיקוח צד ג' וליווי צמוד לקבלת טיפול במסגרת אמבולטורית.

למרות האמור לעיל, לאור התרשמותי מהמפקחים המוצעים, אשר ניסו בעבר לסייע למשיב בלצאת ממעגל הסמים, ומוכנים גם היום לסייע לו, אינני שולל את האפשרות לשחרר את המשיב למעצר בית בפיקוחם, למרות שהחלופה המוצעת היא בסמוך למקום מגוריו של המשיב ושל המתלוננת.

מאחר וחלופה זו לא הוצעה בפני שירות המבחן, ולא נבדקה, אני מורה לשירות המבחן לבחון חלופה זו, וליתן תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב.

נדחה לקבלת תסקיר מעצר משלים ליום 30.3.14 שעה 10.00.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום י"ד אדר ב תשע"ד, 16/03/2014 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר, שופט